

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการ
(PROCEEDINGS)

ประชุมวิชาการระดับชาติ Engagement Thailand ครั้งที่ 8th

The 8th Engagement Thailand Annual Conference 2022

วันที่ 9 - 11 สิงหาคม 2565
ณ โรงแรมเรือรักษา จ.ตรัง

ผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลภัทร เหมวรรณ
 ดร.ธนาทิพย์ จันทรงค์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผศ.ดร.ระวีวัฒน์ ไทยเจริญ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิชัย สง่างาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญชฌานิศ ศรีนุกูล
 ดร. กฤษณะ ช่องศรี
 ดร. วรภัทร เมฆขจร

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

รองศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา มิ่งฉาย

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรพัฒน์ ชมภูคำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ศักดิ์ นพรัตน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรราวดา จันทโร
 ดร.ศิริอร เพชรภิรมย์

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรียงชัย พันธุ์คง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นุกูล ชื่นฟัก
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พล เหลืองรังษี
 ดร.ฟาริดา ซาซา

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์ ทิพยรส
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาณุวัฒน์ เสงี่ยม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิमित ชื่นสัน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปัทมาสน์ พิณนุกูล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิกรม กรุงแก้ว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชร หิรัญพันธุ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวนิช ชัยนาค

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารมภ์ บุญมี
 ดร.นฤชา ตันยอชฌาวุฒ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชวัลุชีวา ไตรพิริยะ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปรารถนา วงศ์บุญหนัก

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาศ ศุภพันธ์
 ดร.เดโช แขน้ำแก้ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรฤต นิลวานิช

มหาวิทยาลัยพะเยา

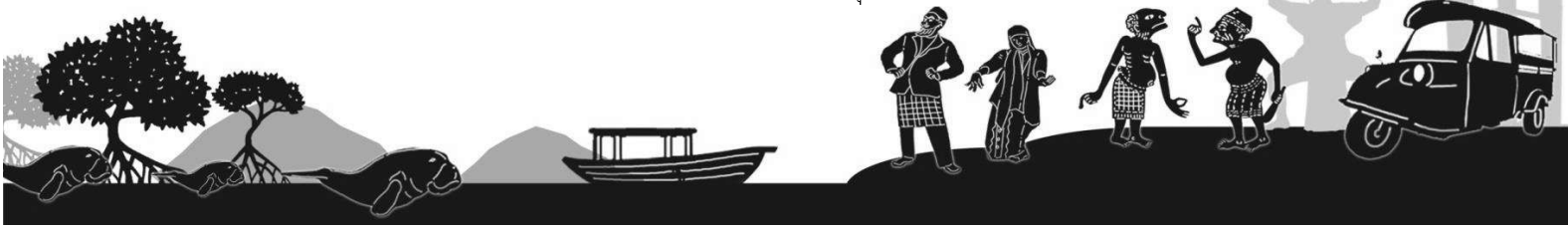
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษระ วงศ์ปัญโญ
 ดร.วาร์ชต์ มัธยมบุรุษ

มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา บินหมัดหนี
 ดร. อิสมาอิล ราโอบ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

รองศาสตราจารย์ ดร. ชาตรี หอมเขียว
 รองศาสตราจารย์ วรพงศ์ บุญช่วยแทน
 รองศาสตราจารย์ สุรสิทธิ์ ระวังวงศ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกสินทร์ ทีปักษ์พันธ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐานวิทย์ แนนไส
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลลภา พัฒนา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สหพงศ์ สมวงศ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายใจ แก้วอ่อน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ จันทร์มณี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาริษา โสภากจารย์
 ดร.กนกรัตน์ รัตนพันธุ์
 ดร.ชัยณรงค์ ศรีวะบุตร
 ดร.พิมพ์พิศา พรหมมา
 ดร.สาลินี ทิพย์เพ็ง
 ดร. สุดคณิง ณ ระนอง

กำหนดการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ Engagement Thailand ครั้งที่ 8

The 8th Engagement Thailand Annual Conference 2022

พันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม: พลังปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

University Engagement: Local Wisdom for Sustainable Development Goals

ระหว่างวันที่ 9 – 11 สิงหาคม 2565 ณ โรงแรมเรือรัชฎา จังหวัดตรัง

วันที่ 8 สิงหาคม 2565	
13.00-17.00 น.	ลงทะเบียนรับเอกสารเข้าร่วมการประชุม (ล่วงหน้า) อัปโหลดไฟล์นำเสนอ บริเวณชั้น 1 โรงแรมเรือรัชฎา จังหวัดตรัง
วันที่ 9 สิงหาคม 2565 ห้อง Nakara Grand Ballroom, Rua Rasada Hotel	
08.00-09.00 น.	ลงทะเบียนรับเอกสารเข้าร่วมการประชุมอัปโหลดไฟล์นำเสนอบริเวณลานชั้น 1
09.00-09.10 น.	การแสดงต้อนรับ ชุดการแสดง “อินังรานียา” โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
09.10-09.15 น.	กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุม โดย ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.เปี่ยมศักดิ์ เมนะเสวต นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
09.15-09.45 น.	บรรยายพิเศษหัวข้อ “บทบาทของสมาคมพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคมกับ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน นายกสมาคมพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม
09.45-10.30 น.	บรรยายพิเศษหัวข้อ “ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเทศไทย: จากนโยบาย สู่การปฏิบัติ” โดย ดร.กิตติพงศ์ พร้อมวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แห่งชาติ
10.30-10.45 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
10.45-11.10 น.	นำเสนอกรณีศึกษา “ความสำเร็จการขับเคลื่อนภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล: โนรา”

	<p><u>ผู้ร่วมนำเสนอ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนียา คัญทะชา ประธานสาขานาฏศิลป์และการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา • คุณสมาน ตีสระณะกุล ประธานชมรมโนราห์จังหวัดสงขลา • คุณเบ็ญจวรรณ บัวขวัญ นักวิชาการ สำนักส่งเสริมการบริการวิชาการและภูมิปัญญาชุมชน มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง • ดร.รีนฤทัย รอดสุวรรณ รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
11.10-12.00 น.	<p>บรรยายพิเศษหัวข้อ “ความสำเร็จของ บพท. ในการบรรลุเป้าหมาย SDGs และเคล็ดลับในการพิชิตทุนเพื่อการพัฒนาพื้นที่”</p> <p>โดย ดร.กิตติ สัจจาวัฒนา</p> <p>ผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)</p>
12.00-13.00 น.	<p>รับประทานอาหารเที่ยง ห้องอาหารปะการัง โรงแรมเรือรักษา จังหวัดตรัง</p>
<p>ช่วงเวลา 13.00-17.30 น.</p> <p>ห้อง Nakara Grand Ballroom, Rua Rasada Hotel</p>	
13.00-13.30 น.	<p>ชมการแสดงวัฒนธรรมแดนใต้</p> <p>ชุดการแสดง “ซิมเป็งชิงกอราประกอบการบรรเลงดนตรีรองเง็ง”</p> <p>โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ร่วมกับ สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี มทร.ศรีวิชัย</p>
13.30-14.20 น.	<p>บรรยายพิเศษหัวข้อ "Reimagining our work: Lessons from Knowledge Exchange in UK Higher Education</p> <p>Keynote Speaker Sophie Duncan, Director-Business and Strategy, NCCPE</p>
14.20-14.30 น.	<p>แลกเปลี่ยนและซักถาม (Q&A)</p>
14.45-16.00 น.	<p>การเสวนาหัวข้อ “พันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม: จากนโยบาย สู่การปฏิบัติ มุ่งความสำเร็จ”</p> <p><u>ผู้ร่วมเสวนา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • รองศาสตราจารย์จิระพันธ์ ห้วยแสน อธิการบดีมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ • ศาสตราจารย์ นพ.ดร.นรินทร์ หิรัญสุทธิกุล รองอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

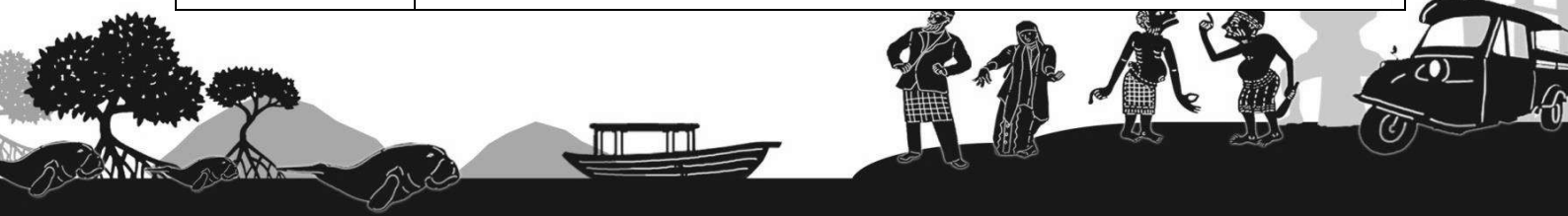
	<ul style="list-style-type: none"> • ศาสตราจารย์ ดร.เสมอ ถาน้อย รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยพะเยา • ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ หัตถณี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการลงทุนและจัดหา รายได้ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี • ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ สงรักษ์ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย • ดร.นรากร ศรีสุข ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏราช นครินทร์ <p><u>ผู้ดำเนินการเสวนา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • รองศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา มิ่งฉาย รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏตรดดิษฐ์
ห้อง นครินทร์ 2 Rua Rasada Hotel	
15.00-16.45 น.	<p>พัฒนาและวิพากษ์กรอบวิจัยเพื่อการพัฒนาพื้นที่ฝั่งอันดามันตอนล่างของเครือข่าย มหาวิทยาลัยพัฒนาพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยชุดประสานงานแผนงานวิจัย หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)</p> <p><u>ผู้ดำเนินการ</u></p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ทองหนู่น้อย คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการ ประมง</p>
ห้องประชุมย่อย	
14.45-17.15 น.	<p>การนำเสนอกรณีศึกษาผลงานวิชาการรับใช้สังคม 4 ห้องย่อย</p> <ul style="list-style-type: none"> • ห้องนครินทร์บอลรูม Session 1: University Engagement: U2T • ห้องนครา 3 Session 2: Community Engagement • ห้องนครา 4 Session 4: Industrial and Agricultural Engagement • ห้องนครเรศ Session 5: Innovation for Society
ห้องนครา 2	
17.00-18.30 น.	ประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม
18.30-21.00 น.	งานเลี้ยงรับรอง ณ ห้อง Nakara Grand Ballroom, Rua Rasada Hotel
วันที่ 10 สิงหาคม 2565 ห้อง Nakara Grand Ballroom, Rua Rasada Hotel	
08.00-09.45 น.	ลงทะเบียนรับเอกสารเข้าร่วมการประชุม อีพโพลด์ไฟล์นำเสนอบริเวณลานชั้น 1
08.45-09.00 น.	ชมวีดิทัศน์พันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคมของเครือข่ายภาคใต้

09.00-09.10 น.	<p>การแสดงต้อนรับ ชุดการแสดง “ระบำหมอลา (ขนมลา)”</p> <p>โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช</p>
09.10-09.15 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● กล่าวต้อนรับ โดย นายจรศักดิ์ เจริญโสภาก ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง ● กล่าวรายงาน โดย ศาสตราจารย์ ดร.สุวัจน์ ธัญรส อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
09.15-09.45 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● กล่าวเปิดการประชุมวิชาการระดับชาติ Engagement Thailand ครั้งที่ 8 และบรรยายพิเศษ หัวข้อ “มหาวิทยาลัยกับการขับเคลื่อนภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” <p>โดย ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)</p>
09.45-09.50 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● ท่านประธานในพิธี มอบโล่เกียรตินิยมขอบคุณหน่วยงาน ● ท่านประธานในพิธี มอบโล่เกียรตินิยมผลงานเด่นจากโครงการมหาวิทยาลัยสู่ตำบล (U2T) ● พิธีรับมอบธงเจ้าภาพงานประชุมวิชาการระดับชาติ Engagement Thailand ครั้งที่ 9 ● ถ่ายภาพร่วมกัน
09.50-10.20 น.	ท่านประธานในพิธีเยี่ยมชมนิทรรศการ
10.30-12.00 น.	<p>การเสวนาหัวข้อ “ความศิบทน้าล่ำสุด: ผลงานการรับใช้ท้องถิ่นและสังคม หมวดที่ 1 (ทั่วไป) และหมวด 2 (เฉพาะด้าน) สู่การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ”</p> <p><u>ผู้ร่วมเสวนา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● รองศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา มิ่งฉาย รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ● รองศาสตราจารย์ ดร.วิติยา ปิตตังนาโพธิ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปะและการออกแบบ มหาวิทยาลัยนเรศวร ● ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลภัทร เหมวรรณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ <p><u>ผู้ดำเนินการเสวนา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● รองศาสตราจารย์ ดร.อวารณ์ โอภาสพัฒนกิจ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
12.00-13.00 น.	รับประทานอาหารเที่ยง

<p>13.00-15.00 น.</p>	<p>การเสวนาหัวข้อ “ถอดความสำเร็จการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อพัฒนาพื้นที่”</p> <p><u>ผู้ร่วมเสวนา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • ศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์พงษ์รัช กษัตริย์บัณฑิตมงคล อธิการบดี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ • รองศาสตราจารย์ ร.อ.ชูวิทย์ สุจฉายา ร.น. รองอธิการบดีฝ่ายบริการสังคม สถาบันอาศรมศิลป์ • ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมรภัช รอดเจริญ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช • ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วารุณี อริยวิริยะนันท์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี • อาจารย์รัชฎาพร วิสุทธากร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี <p><u>ผู้ดำเนินการเสวนา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • ศาสตราจารย์ ดร.เสมอ ถาน้อย รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยพะเยา
<p>ห้องประชุมย่อย นครา 3, นครา 4, นครศ, นครินทร์ 2, นครินทร์บอลรูม</p>	
<p>13.00-17.15 น.</p>	<p>การนำเสนอกรณีศึกษาผลงานวิชาการรับใช้สังคม 5 ห้องย่อย</p> <ul style="list-style-type: none"> • ห้องนครินทร์บอลรูม Session 1: University Engagement: U2T • ห้องนครา 3 Session 2: Community Engagement • ห้องนครา 4 Session 2: Community Engagement & Session 4: Industrial and Agricultural Engagement • ห้องนครินทร์ 2 Session 2: Community Engagement & Session 1: University Engagement: U2T • ห้องนครศ Session 1: University Engagement: U2T
<p>13.00-15.30 น.</p>	<p>การนำเสนอผลงานแบบ Digital Oral Presentation บริเวณลานนิทรรศการชั้น 2</p> <ul style="list-style-type: none"> • LCD 1 Session 3: Cultural and Arts Engagement Session 2: Community Engagement Session 1: University Engagement: U2T • LCD 2 Session 2: Community Engagement

	Session 5: Innovation for Society <ul style="list-style-type: none"> LCD 3 Session 1: University Engagement: U2T
วันที่ 11 สิงหาคม 2565	
09.00-15.00 น.	กิจกรรมทัศนศึกษา (เส้นทางละ ไม่เกิน 50 คน) <ul style="list-style-type: none"> <u>เส้นทางที่ 1</u> ความสำเร็จการพัฒนาชุมชนนวัตกรรมบนฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (“ชมผ้าทอ รอกินแกงไก่ดำ”) <u>เส้นทางที่ 2</u> ความสำเร็จในการยกระดับผู้ประกอบการท้องถิ่น (Local Enterprise) (“ชมพริกไทยตรังสายพันธุ์ปะเหลียน เยือนแดนไม้มหัศจรรย์เขากอบ”) <u>เส้นทางที่ 3</u> ความสำเร็จในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนด้วยอัตลักษณ์ท้องถิ่น (“สีเกา...เมืองชายฝั่งทะเล และภูมิปัญญาอัตลักษณ์ท้องถิ่น”) <u>เส้นทางที่ 4</u> การบูรณาการเพื่อการฟื้นฟูเมืองเก่าและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่การแข่งขันในระดับโลก (“เสน่ห์เมืองเก่ากันตัง วิธีปากแม่น้ำตรัง”) <u>เส้นทางที่ 5</u> ต้นแบบการจัดการทรัพยากรชายฝั่งเพื่อความยั่งยืนของชุมชนเกาะ (“ชุมชนเกาะสุกร กินปู ดูทะเล”)

ตารางการนำเสนอบทความ
 วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2565

Parallel Session				
ห้องประชุม	นครา 3	นครา 4	นครเรศ	นครินทร์บอลรูม
หัวข้อ	CE	IAE	IS	U2T
14.45 - 15.00 น.	CE-202	IAE-402	IS-501	U2T-101
15.00 - 15.15 น.	CE-205	IAE-403	IS-503	U2T-103
15.15 - 15.30 น.	CE-206	IAE-405	IS-504	U2T-105
15.30 - 15.45 น.	CE-208	IAE-406	IS-506	U2T-108
15.45 - 16.00 น.	CE-209	IAE-409	IS-514	U2T-109
16.00 - 16.15 น.	CE-210	IAE-419	IS-515	U2T-110
16.15 - 16.30 น.	CE-211	IAE-420	IS-516	U2T-111
16.30 - 16.45 น.	CE-213	IAE-421	IS-517	U2T-113
16.45 - 17.00 น.	CE-214	IAE-423	IS-518	U2T-138
17.00 - 17.15 น.	CE-215	IAE-424	-	-

ตารางการนำเสนอบทความ
วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2565

Parallel Session					
ห้องประชุม	นครา 3	นครา 4	นครินทร์ 2	นครเรศ	นครินทร์บอลรูม
หัวข้อ	CE	IAE & CE	CE & U2T	U2T	
13.00 - 13.15 น.	CE-216	IAE-411	CE-220	U2T-114	-
13.15 - 13.30 น.	CE-217	IAE-412	CE-237	U2T-118	-
13.30 - 13.45 น.	CE-219	IAE-415	CE-241	U2T-122	-
13.45 - 14.00 น.	CE-221	IAE-417	CE-204	U2T-123	-
14.00 - 14.15 น.	CE-225	IAE-418	CE-259	U2T-126	-
14.15 - 14.30 น.	CE-227	IAE-422	CE-212	U2T-127	-
14.30 - 14.45 น.	CE-228	CE-223	CE-262	U2T-129	-
14.45 - 15.00 น.	CE-229	CE-224	CE-263	U2T-130	-
15.00 - 15.15 น.	พักรับประทานอาหารว่าง				U2T-141
15.15 - 15.30 น.	CE-230	CE-244	CE-231	U2T-131	U2T-142
15.30 - 15.45 น.	CE-233	CE-245	CE-265	U2T-133	U2T-143
15.45 - 16.00 น.	CE-234	CE-251	CE-246	U2T-134	U2T-144
16.00 - 16.15 น.	CE-235	CE-252	CE-268	U2T-135	U2T-145
16.15 - 16.30 น.	CE-236	CE-253	CE-269	U2T-136	U2T-146
16.30 - 16.45 น.	CE-240	CE-255	CE-270	U2T-137	U2T-147
16.45 - 17.00 น.	CE-242	CE-256	CE-267	U2T-139	U2T-148
17.00 - 17.15 น.	-	-	U2T-150	U2T-140	U2T-149

ตารางการนำเสนอบทความ
 วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2565

Parallel Session			
ห้องประชุม	LCD 1	LCD 2	LCD 3
หัวข้อ	CAE & CE & U2T	CE & IS	U2T
13.00 - 13.15 น.	CAE-301	CE-243	U2T-120
13.15 - 13.30 น.	CAE-302	CE-248	U2T-125
13.30 - 13.45 น.	CAE-303	CE-254	U2T-151
13.45 - 14.00 น.	CE-222	CE-273	U2T-153
14.00 - 14.15 น.	CE-226	IS-509	U2T-154
14.15 - 14.30 น.	CE-238	IS-511	U2T-155
14.30 - 14.45 น.	U2T-156	IS-512	U2T-157

สารบัญ

Paper ID		หน้า
Cultural and Arts Engagement (CAE)		1
CAE-301	บริบทชุมชน : คุณค่า สู่การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลท่าตะเียบ อำเภوتاตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา <i>สมศักดิ์ ทองแก้ว ปวีรรต นาสวาสดี และ ธนกฤต แก้วพิลากรมย์</i>	2
CAE-302	กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกด้วยทุนทางวัฒนธรรมชาติพันธุ์มอญแบบมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านเสากระโดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา <i>กนกวลี คงสง กิตติ บุญเลิศนรินทร์ พิชญ์ ตั้งสมบัติวิจิตร จินดาพร คงเดช ธารณี นวลันธิ และ วราภรณ์ บุตรจันทร์</i>	13
CAE-303	แนวทางการจัดการโรงละครเพื่อการเรียนรู้การแสดงท้องถิ่น กรณีศึกษา วังเทพทาโร อำเภอยาย้อย จังหวัดตรัง <i>ยศถกกล โภศลเหมมณี</i>	25
Community Engagement (CE)		35
CE-202	การพัฒนาศักยภาพช่างชุมชนเพื่อรองรับสังคมสูงวัย กรณีศึกษา : ตำบลบุงหวาย อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี <i>สิทธิชัย โจชาน สุภานี จันทร์ศิริ จีราพร ทิพย์พิลา และ ลักษณ์ีย์ บุญขาว</i>	36
CE-204	การควบคุมคุณภาพในการเลี้ยงปลากะพงในกระชังโดยการเชื่อมโยงผู้มีส่วนได้เสีย <i>ฐานวิทย์ แนมใส สิทธิโชค อุ่นแก้ว อธิโรจน์ มะโน ธีระวัฒน์ เพชรดี มณฑนรินทร์ วัฒนกุล และ ภัททิรา กลิ่นเลขา</i>	48
CE-205	การบริหารจัดการพื้นที่ปลูกกาแฟโรบัสตาในสวนยางพาราแบบผสมผสาน กรณีศึกษา <i>กลุ่มเกษตรกรร่วมใจบ้านโนเขา ตำบลปากแจ่ม อำเภอยาย้อย จังหวัดตรัง</i> <i>โสธร เกิดแก้ว พงมา สีมันตร ทิวา พาโคกทม และ สุมนรัตน์ ตรีภตรอง</i>	59
CE-206	การถอดบทเรียนการคัดเลือกพันธุ์ข้าวบริสุทธิ์ด้วยวิธีการปลูกแบบรวงต่อแถว โดยปักดำกล้าต้นเดียว และการยอมรับของเกษตรกรกลุ่มนาข้าวบ้านเกาะแก้ว <i>อภิชาติ พันชุกกลาง อังคณา ธรรมจักรการ สายฝน ไชยศรี และ ภัทรพร ภักดีฉนวน</i>	68
CE-208	การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์แปรรูปของวิสาหกิจชุมชนแม่บ้านห้วยกานเบอเกอร์ <i>อย่างมีส่วนร่วม</i> <i>ปรียาภรณ์ ชันทบัว ณัฐติกานต์ พัยคมา และ กิตติศักดิ์ ทองมีทิพย์</i>	77
CE-209	การบริการวิชาการเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำโดยชุมชนด้วยศาสตร์พระราชชา <i>ตำบลท่ากระดาน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา</i> <i>วรภัทร เมฆขจร สรวุธ โรจนศิริ และ ลักษณ์พร คำดี</i>	86
CE-210	การศึกษาระดับความพึงพอใจในภาพรวมของผู้เข้าศึกษาคุณงานในรูปแบบ Online และใน <i>รูปแบบ Onsite ประจำปี 2564 ณ ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสีย และการกำจัด</i> <i>ขยะชุมชน ตามแนวพระราชดำริ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</i> <i>ข้อผกา วงษ์สมบัติ อนุชา เพียรชนะ และ จิรญา แก้วบั้งฉาย</i>	101

Paper ID		หน้า
CE-235	การศึกษาทุนชุมชนเพื่อยกระดับกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตรตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น <i>ปริวรรต นาสวาลดี สมศักดิ์ ทองแก้ว สุรพงษ์ แก่นมณี อามิณท์ หล้าวงศ์ และ มนตรี ฝ่ายเดช</i>	374
CE-236	การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนโฮมสเตย์บ้านเมืองรวง ตำบลแม่กรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย <i>อัจฉราภรณ์ เขมอัครเจตต์ ณัฐธิดา จุมปา และ จิตาภา ลีนิวา</i>	385
CE-237	การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนของวิสาหกิจ/OTOP โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน <i>อนิวรรณ หาสุข สมใจ บุญหมื่นไวย กัลยา นาริจันทร์ ภรณ์ หลาวทอง และ เตือนรุ่ง สุวรรณโสภา</i>	395
CE-238	เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับกระบวนการผลิตเมล็ดโกโก้แห่งของวิสาหกิจชุมชนท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช <i>ศรีอุบล ทองประดิษฐ์ อภิญญา วณิชพันธ์ สายใจ แก้วอ่อน สุวิจักขณ์ ทานศรีวิจิตร จริญญา บุญนำ ศิรินาถ ศรีอ่อนนวล ณรงค์ชัย ชูพูล กมลวรรณ บุญเจริญ เจษฎา รมเย็น และ อรุณา สาลี</i>	408
CE-240	ศึกษาบริบทชุมชนสู่การพัฒนาถากและสินค้าเกษตรในพื้นที่ ต.ลาดกระทิง อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา <i>สุรพงษ์ แก่นมณี ชัชวาล นิมิโรธรรม และ สมศักดิ์ ทองแก้ว</i>	415
CE-241	การพัฒนาผู้ประกอบการเกี่ยวกับแพะสู่ธุรกิจฮาลาล ด้วยกลไกขับเคลื่อนห่วงโซ่คุณค่าใหม่เพื่อสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา <i>จินดาพร คงเดช กิตติ บุญเลิศนรินทร์ สนทยา มูลศรีแก้ว เสน่ห์ บัวสนิท และ กนกพร ภาคิฉาย</i>	427
CE-242	กลไกการปรับสภาพแวดล้อมภายในวัดเพื่อ : กรณีศึกษาวัดในเขตปกครองคณะสงฆ์อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง <i>ตรีชาติ เล่าแก้วหนู</i>	443
CE-243	การยกระดับธุรกิจเครื่องแกงชุมชนเขา ป่า นา เล จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้วยห่วงโซ่คุณค่า <i>สายใจ แก้วอ่อน ผกามาส ปุรินทรทิบาล สุภาชิต ชุกกลิ่น ปรีชา มณีศรี ดวงเดือน สงฤทธิ์ พูลทรัพย์ อินทร์สังข์ วีระพงศ์ หมวดศรี อรรถพล พรหมทอง วีระวัฒน์ สุขใส ลิทธิชัย นวลเศรษฐ์ อิศราพร ใจกระจ่าง เจษฎา รมเย็น เย็นจิต นาคพุ่ม สาวิตรี มณีศรี บุปผชาติ แต่งเกลี้ยง สุพัตรา คำแหง ธนาภรณ์ คำสุด และ กฤตพร แซ่แง สายจันทร์</i>	456
CE-244	การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา <i>นิमित ชุณส์ัน สัญญา ฉิมพิมล ทิมลรัตน์ ราศฎุเขียว สุภัทรา สังข์ทอง ปิยวรรณ คำกลัด ยุทธชัย ฮารีบิน บงกชรัตน์ เปี่ยมสิริภมล สิรินทรา สังข์ทอง และ สิริรักษ์ ัญญาไพศาล</i>	464

การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนของ
ชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา

The Development in Creative Tourism Activity for Community Based Tourism
in Thung Maphrao, Phang-nga Province

นิमित ชุ่นสั้น¹

สัณญา ฉิมพิมล¹

พิมลรัตน์ รัตภูเขียว¹

สุภัทรา สังข์ทอง¹

ปิยวรรณ คำกลัด¹

ยุทธชัย ฮารีบิน¹

บงกชรัตน์ เปี่ยมสิริกมล¹

สิรินทรา สังข์ทอง¹

สิริรักษ์ ธัญญาไพศาล¹

บทคัดย่อ

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวและเจ้าบ้านมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาศักยภาพในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา และ 2. กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่มีผู้ให้ข้อมูลหลัก 3 กลุ่ม ประกอบด้วย วิชาศึกษาในชุมชนทุ่งมะพร้าว หน่วยงานภาครัฐ และนักท่องเที่ยว แล้วใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์คือกิจกรรมสอนทำอาหาร จำนวน 3 กิจกรรม ซึ่งนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในกิจกรรมทั้งสามกิจกรรมที่ได้มีส่วนร่วมระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าบ้าน นอกจากนั้นการพัฒนาศักยภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ต้องให้ความสำคัญกับรูปแบบกิจกรรม การถ่ายทอด และการนำเสนอ

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวโดยชุมชน

¹คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ที่มาและความสำคัญ

การท่องเที่ยวเป็นภาคบริการที่สำคัญในการสร้างรายได้ให้แก่จุดหมายปลายทางแต่ละแห่ง นอกจากนั้นการตั้งการเติบโตของการท่องเที่ยวเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้แก่พื้นที่ เพิ่มการจ้างงาน และลดช่องว่างทางเศรษฐกิจ โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านนโยบายการกระตุ้นการท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อสร้างประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยว โดยองค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) ได้พยากรณ์ถึงปี พ.ศ. 2573 จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียจำนวนมากถึง 535 ล้านคน (UNWTO/GTERC, 2016) และมีแนวโน้มการขยายตัวสูงสุดเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่น จึงเป็นสิ่งที่จุดหมายปลายทางแต่ละแห่งควรต้องพัฒนาศักยภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับฐานอัตลักษณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยนักท่องเที่ยวเริ่มให้ความสำคัญกับประสบการณ์ท้องถิ่น (Local experience) และให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวที่ได้สัมผัสกับชุมชนอย่างใกล้ชิด (นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร, 2562) ซึ่งรูปแบบพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นผ่านกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น รวมถึงลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) ที่เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวและชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นโดยตรงต่อประสบการณ์ที่แท้จริงตามลักษณะเฉพาะของพื้นที่นั้น (อินิกานต์ สังข์สุวรรณ, 2561; Richards & Marques, 2012) ตัวอย่างกิจกรรมของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เช่น การเรียนภาษาท้องถิ่น การทอผ้า การวาดภาพวาด การแกะสลัก การทำอาหารพื้นบ้าน เป็นต้น ทำให้นักท่องเที่ยวและเจ้าบ้านสัมผัสความเป็นตัวตนดั้งเดิมอย่างลึกซึ้งซึ่งผ่านการทำกิจกรรมการท่องเที่ยว นอกจากนี้ชุมชนที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองก็ต้องการเผยแพร่ให้บุคคลจากต่างวัฒนธรรมได้เรียนรู้ถึงความเป็นมาและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน (อชิป จันทรสุรีย์ และคณะ, 2563; Tan et al., 2013) ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของการท่องเที่ยวโดยชุมชนจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ช่วยเพิ่มศักยภาพของการท่องเที่ยวให้แต่ละพื้นที่ได้เป็นอย่างดี (ภัยมณี แก้วสง่า และนิศาชล จำนางศรี, 2555)

ชุมชนทุ่งมะพร้าวเป็นชุมชนหนึ่งที่เคยอยู่ในสถานะกิ่งอำเภอของจังหวัดพังงา เป็นชุมชนเมืองแร่ อาคารสถาปัตยกรรมเก่าแก่ และทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ อีกทั้งสถานที่ตั้งอยู่ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดพังงา ได้แก่ หมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะสุรินทร์ อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ เป็นต้น ห่างจากจังหวัดภูเก็ต เป็นระยะทางประมาณ 70 กิโลเมตร ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเดินทางเยี่ยมเยือนเป็นจำนวนมาก (นิमित ชุณส์ัน และคณะ, 2564) แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ยังขาดองค์ความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่จะทำให้การจัดการท่องเที่ยวเชิง

สร้างสรรค์ประสบความสำเร็จ การแก้ไขปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การเริ่มต้นด้วยการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และรูปแบบที่เหมาะสมของการจัดการท่องเที่ยว ตลอดจนรูปแบบในการสร้างความร่วมมือกับชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวตามบริบทของพื้นที่ที่จะช่วยให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มีแบบแผนที่ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้นการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จึงมีความสำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวบนฐานอัตลักษณ์และจุดเด่นของพื้นที่เพื่อให้เกิดตลาดใหม่ของการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรมได้ในอนาคต รวมทั้งการได้รับประสบการณ์และมีส่วนร่วมบนวิถีชีวิตที่สะท้อนการดำรงของชุมชน และทรัพยากรของธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เกิดจากคุณค่าของชุมชนด้วย จากความสำคัญและที่มาข้างต้นจึงต้องพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา เพื่อให้มีข้อมูลไปกำหนดนโยบายที่เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาศักยภาพในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา
2. เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ

เดือนตุลาคม พ.ศ.2564 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ.2565

กลุ่มเป้าหมาย

การกำหนดของการวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตด้านพื้นที่คือ ชุมชนทุ่งมะพร้าว อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ซึ่งเป็นพื้นที่ของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย นอกจากนี้ขอบเขตด้านประชากรคือ วิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวเขาไข่นุ้ยเชิงอนุรักษ์ วิสาหกิจชุมชนเต้าส้อ วิสาหกิจชุมชนปลาเค็ม วิสาหกิจชุมชนเครื่องแกง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนชาวบ้าน และนักท่องเที่ยว

การทบทวนวรรณกรรม

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นการพัฒนาการมีส่วนร่วมของเจ้าบ้านและนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่การท่องเที่ยวบนฐานแห่งความเป็นท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์ นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมและถ่ายทอดจิตสำนึกในการห่วงแหนทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรักษาสมดุลของทรัพยากรในท้องถิ่นด้วย (จิระนันท์ ทองสมักร และคณะ, 2556) จึงถือได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นกลไกที่สำคัญที่ชุมชนสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย (นิमित ชุณส์ัน, 2562; อินิกานต์ สังข์สุวรรณ, 2561)

Richards and Raymond (2000) อธิบายแนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้เกิดการพัฒนาศักยภาพความคิดสร้างสรรค์ของตนเองผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มีลักษณะจำนวน 6 ประการ (Richards, 2010) ได้แก่ 1) เป็นการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้พัฒนาทักษะจากการที่นักท่องเที่ยวเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว 2) เป็นการท่องเที่ยวที่มีสินค้าหลักคือ ทักษะและประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งหมายถึงประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับเปรียบเสมือนสินค้าการท่องเที่ยว 3) เป็นการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนจากการขายทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จับต้องได้สู่ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จับต้องไม่ได้ เปลี่ยนจากการขายสินค้าที่เป็นวัตถุไปสู่การขายสินค้าที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ 4) เป็นการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนจากสินค้าที่เป็นวัฒนธรรมระดับสูงไปสู่สินค้าที่เป็นวัฒนธรรมประจำวัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้สัมผัสถึงความเป็นท้องถิ่นและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นได้ง่ายขึ้น 5) เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสถึงวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง และ 6) เป็นการท่องเที่ยวที่ต้องมีความโดดเด่นแตกต่างกันด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อสร้างเอกลักษณ์ให้กับแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่มีความแตกต่างกัน

การท่องเที่ยวลักษณะทั่วไปมองนักท่องเที่ยวจะเป็นเพียงผู้รับ (Passive) ทำได้เพียงมองดูวิถีชีวิตความเป็นอยู่หรือวัฒนธรรมของท้องถิ่น ผ่านทางสายตาหรือ การเยี่ยมชม และการซื้อของที่ระลึกเท่านั้น แต่ในการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์นักท่องเที่ยวจะเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยว (Active) ผ่านทางการกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวตามความสนใจของแต่ละบุคคล เพื่อการซึมซับเอกลักษณ์ (Identity) ของแต่ละท้องถิ่น ทำให้การท่องเที่ยวเต็มไปด้วยชีวิตชีวา และลดความน่าเบื่อหน่ายของการท่องเที่ยว (ภักยมณี แก้วสง่า และนิศาชล จำนงศรี, 2555) การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในประเทศ

ไทยมีการออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย แต่อย่างไรก็ตามการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มีความจำเป็นต้องคำนึงถึงฐานอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่หรือชุมชนเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการเดินทางท่องเที่ยวหรือเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้ดีที่สุด การทบทวนวรรณกรรมของการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของภาคเหนือในประเทศไทย จากการศึกษาของ ลาวรรณ เหมพิจิตร และ ภิราช รัตนันต์ (2561) ได้พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ในชื่อเส้นทาง “มหัศจรรย์เมืองท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ภาคเหนือตอนล่าง” ซึ่งเส้นทางท่องเที่ยวได้ออกแบบโดยนำจุดเด่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างมาพัฒนาร่วมกับองค์ประกอบของบริบทต่าง ๆ ให้ประสานสอดคล้องกัน ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ หน่วยงานสนับสนุนเชิงสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ ชุมชนเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมหรือสินค้าเชิงสร้างสรรค์ และการสื่อสารในเชิงสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ดารณี พลอยจั่น (2559) ได้ชี้ให้เห็นว่าทุนทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ที่น่าสนใจของชาวเขาเผ่าม้งที่สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้เด่นชัด แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ การแต่งกาย ภาษา และประเพณีและวัฒนธรรมของชาวเขาเผ่าม้ง ที่สามารถนำไปส่งเสริมการตลาดเพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะสัมผัสกับประสบการณ์การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ในชุมชนของชาวเขาเผ่าม้งได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกันกับการศึกษาของ รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร และ ภาคภูมิ ภักวิภาส (2559) ได้พัฒนาการสร้างคุณค่าหรือเพิ่มมูลค่าเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อชุมชนบนพื้นที่สูง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยส่งเสริมการสร้างประสบการณ์เชิงพื้นที่ด้วยตัวของชุมชน โดยผ่านการสื่อสารข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีการดำเนินชีวิตที่จะส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น

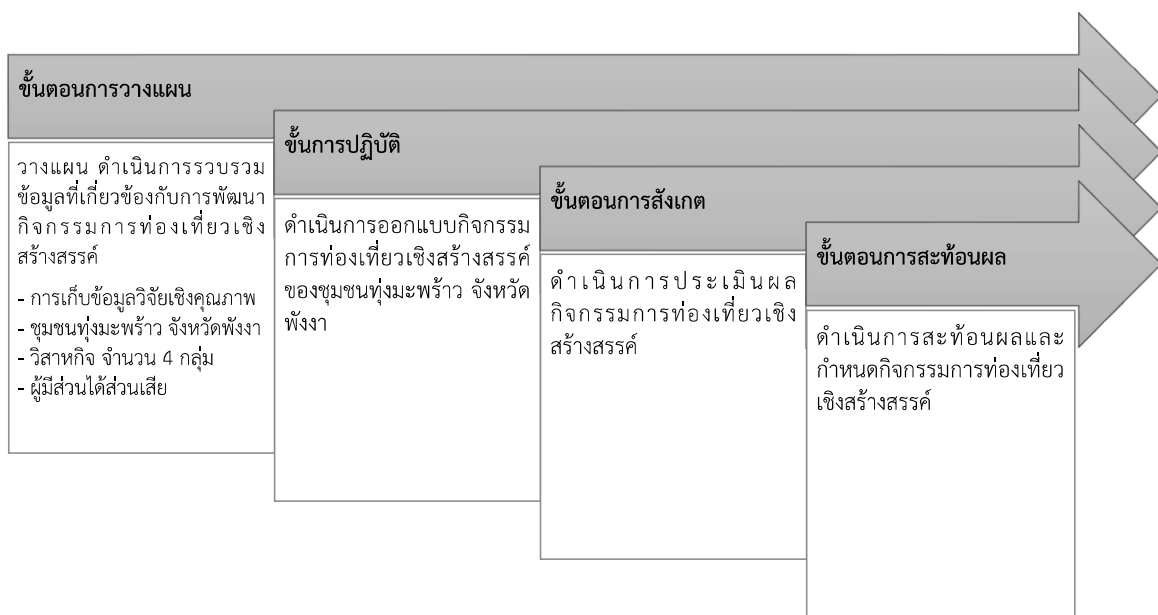
การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนภาคใต้ของประเทศไทย จากการศึกษาของ วริศรา สมเกียรติกุล และคณะ (2562) ได้ออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของอำเภอไชยาออกเป็นได้ 4 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทางสายอาหาร เส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทางสายพระพุทธศาสนา และเส้นทางสายประเพณีวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีจุดเด่นของพื้นที่ได้ให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ เสริมศักดิ์ ชุนพล และ พาริตดา เจาะเอาะ (2562) ได้ปรับใช้ทรัพยากรวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวของชุมชนระโนดคือ สถานที่ตั้งทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ผูกพันกับประวัติศาสตร์และความเป็นอยู่ของชุมชน รวมไปถึงพื้นที่และอาคารบ้านเรือนริมคลองระโนด การเป็นเมืองทางผ่านทางคมนาคมในอดีตเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์แล้วจึงผลิตสื่อภาพยนตร์โฆษณาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนระโนดเรื่อง “หลง (ระ)

โนต” โดยเทคนิคการเล่าเรื่องแบบเสี้ยวหนึ่งของชีวิตผ่านการเดินทางท่องเที่ยวที่ไม่ตั้งใจของหญิงสาวคนหนึ่ง
ที่ผลัดหลงเข้าไปในเมืองระโนดโดยบังเอิญและทำให้หลงรักเสน่ห์ของผู้คน เรื่องราวและวิถีชีวิตของชุมชนระโนด
ดังนั้นการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของแต่ละชุมชนจึงต้องพัฒนาบนฐานอัตลักษณ์เพื่อให้
นักท่องเที่ยวเข้าใจถึงความจริงแท้ดั้งเดิมของชุมชนแห่งนั้นได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้คุณลักษณะของการ
ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่นักท่องเที่ยวคาดหวังคือ การมีพื้นที่และแวดล้อมเชิงสร้างสรรค์ การมีส่วนร่วมเชิง
สร้างสรรค์ ความมีเสน่ห์ ความหายาก และความแปลกใหม่เชิงสร้างสรรค์ และคุณค่าพื้นฐานตามหน้าที่เชิง
สร้างสรรค์ องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของพื้นที่ประสบความสำเร็จ
ในการบริหารจัดการและการต้อนรับนักท่องเที่ยวได้ดีอีกด้วย (จักรวาล วงศมณี และ รักพงษ์ วงศาโรจน์,
2564)

การดำเนินโครงการ/กิจกรรม/วิธีการประเมิน

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ตามแนวทางของ Kemmis and
McTaggart (1988) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน แสดงดังภาพที่ 1 ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการวางแผน ดำเนินการ
รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการปฏิบัติ
ดำเนินการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา ขั้นตอนที่ 3 ขั้น
การสังเกต ดำเนินการประเมินผลกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และขั้นตอนที่ 4 ขั้นการสะท้อนผล
ดำเนินการสะท้อนผลและกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

ผู้ให้ข้อมูลของแต่ละขั้นตอนแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรกคือ วิสาหกิจการท่องเที่ยวเขาไฉ่น้อย
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำนวน 15 คน กลุ่มสองคือ วิสาหกิจเต้าส้อ วิสาหกิจปลาเค็ม วิสาหกิจเครื่องแกง
จำนวน 15 คน กลุ่มสามคือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวชุมชนทุ่งมะพร้าว จำนวน 10 คน และกลุ่มสี่คือ
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 9 คน ทั้งนี้มีเครื่องมือของการวิจัยได้แก่
แบบสนทนากลุ่มย่อย (Focus-group interview form) โดยแต่ละขั้นตอนได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
ดังนี้ สำหรับขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวันที่ 17-18 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2564 มีผู้ให้ข้อมูล
คือ วิสาหกิจการท่องเที่ยวเขาไฉ่น้อย ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำนวน 15 คน และวันที่ 15-17 เดือนธันวาคม พ.ศ.
2564 มีผู้ให้ข้อมูลคือ วิสาหกิจการท่องเที่ยวเขาไฉ่น้อย ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิสาหกิจเต้าส้อ วิสาหกิจปลาเค็ม
วิสาหกิจเครื่องแกง จำนวน 30 คน ในขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวันที่ 17-20 เดือนมกราคม
พ.ศ.2565 มีผู้ให้ข้อมูลคือ วิสาหกิจการท่องเที่ยวเขาไฉ่น้อยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิสาหกิจเต้าส้อ วิสาหกิจปลา
เค็ม วิสาหกิจเครื่องแกง จำนวน 30 คน สำหรับขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวันที่ 9-10 เดือน
กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565 มีผู้ให้ข้อมูลคือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวชุมชนทุ่งมะพร้าว จำนวน 10 คน และ
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 9 คน และขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการเก็บ
รวบรวมข้อมูลวันที่ 15-18 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2565 มีผู้ให้ข้อมูลคือ มีผู้ให้ข้อมูลคือ วิสาหกิจการท่องเที่ยว
เขาไฉ่น้อย ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำนวน 15 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) ตามแนวทางของ รัตนะ บัวสนธ์
(2551) นอกจากนั้นข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้ผ่านการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการตรวจสอบ
สามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator triangulation) โดยผู้วิจัยที่ลงพื้นที่ภาคสนามมากกว่า 2 คนพบข้อค้นพบที่
ได้มาเหมือนกัน ซึ่งแสดงว่าข้อมูลที่ได้มามีความถูกต้อง ร่วมกับวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิเคราะห์ข้อมูล
(Analyst triangulation) โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูลมากกว่า 2 คนพบข้อค้นพบที่ได้มาเหมือนกัน ซึ่งแสดงว่าข้อมูล
ที่ได้มามีความถูกต้อง (Cohen & Manion, 1994)

สรุปผลการดำเนินงานและประเด็นสำคัญที่ได้จากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม

1. ศักยภาพในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา

กิจกรรมการท่องเที่ยวหลักของวิสาหกิจชุมชนเขาไฉ่น้อย ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ เส้นทางท่องเที่ยว
ภายใต้รูปแบบ “มองตะวันจากภูเขา...ล่องธาราสู่มหานที” ซึ่งเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสามารถทำ
กิจกรรม 2 วัน 1 คืน จุดแรก “มองตะวันจากภูเขา” เป็นจุดชมวิวทะเลหมอกเขาไฉ่น้อย ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถ
ชมวิวจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นและวิวทะเลหมอกที่มองเห็นได้ในมุมกว้าง ส่วนจุดที่สอง “ล่องธาราสู่มหานที”

นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้โดยไม่ต้องมีมาตรฐานตามเส้นทางของป่าโกงกางที่มีความอุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยังได้ทำกิจกรรม “โหนดอย” หรือการชုตทรายหาหอยหวานหรือหอยตลับตามวิถีชีวิตของชาวบ้านชุมชนเขาไช้ไฉ่ แต่อย่างไรก็ตามจากการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์แสดงให้เห็นว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเขาไช้ไฉ่ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายเป็นของที่ระลึกให้แก่นักท่องเที่ยวกับกลุ่มวิสาหกิจเต้าส้อ วิสาหกิจปลาเค็ม วิสาหกิจเครื่องแกง โดยผลิตภัณฑ์ของทั้งสามกลุ่มวิสาหกิจนั้น มีจุดเด่นคือ การผลิตจากวัตถุดิบในชุมชนและจัดจำหน่ายภายในชุมชนเท่านั้น ซึ่งสมาชิกทั้งหมดของกลุ่มมีอาชีพเป็นแม่บ้านที่รวมตัวกันเพื่อพัฒนาสินค้าและสร้างรายได้เพิ่มให้แก่ครอบครัว นอกจากนี้ทุกคนนับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นจุดแข็งของผลิตภัณฑ์ทั้งสามอย่างที่สามารถต่อยอดให้แก่การท่องเที่ยวโดยชุมชนอีกด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า กิจกรรมที่จะนำมาพัฒนาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงาคือ ฐานกิจกรรมทำอาหารแบบฮาลาล จำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ 1) ฐานกิจกรรมการทำขนมเต้าส้อ ณ วิสาหกิจเต้าส้อ 2) ฐานกิจกรรมการทำโรตีสีน้ำแกง ณ วิสาหกิจเครื่องแกง 3) ฐานกิจกรรมการทำแกงเทโพปลาเค็มทะเล ณ วิสาหกิจปลาเค็ม โดยในแต่ละฐานกิจกรรมจะมีผู้ถ่ายทอดเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับแต่ละกิจกรรม รวมทั้งให้คำแนะนำและการปฏิบัติในแต่ละกิจกรรมของนักท่องเที่ยว ซึ่งฐานกิจกรรมการทำขนมเต้าส้อ เป็นฐานการเรียนรู้โดยคำว่า เต้าส้อ เป็นภาษาจีนฮกเกี้ยนและเป็นขนมที่เป็นขนมมงคลและมีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ตและพังงา ถือได้ว่าเป็นขนมของฝากสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตและพังงา โดยเป็นขนมที่มีเนื้อแป้งกรอบนอก และบางกรอบส่วนไส้ทำมาจากถั่วเขียวบดผสมกับน้ำตาล มีทั้งไส้หวานและไส้เค็ม จึงทำให้ฐานกิจกรรมการทำขนมเต้าส้อจึงมีความสอดคล้องกับฐานอัตลักษณ์ของชุมชนอย่างยิ่ง นอกจากนี้ฐานกิจกรรมการทำโรตีสีน้ำแกงเป็นอาหารดั้งเดิมของชุมชนมุสลิม ซึ่งมีวิธีการสืบทอดสูตรจากรุ่นสู่รุ่น โดยมีจุดเด่นคือ แป้งที่เหนียวนุ่มละมุนลิ้น และน้ำแกงที่มีให้เลือกทานคู่กับโรตีสีที่มีทั้งแกงไก่ แกงเนื้อ หรือแกงมัสมั่น ซึ่งเป็นอาหารที่ได้รับความนิยมในการรับประทานเป็นมื้อเช้า คู่กับชาหรือกาแฟ และสุดท้ายคือ ฐานกิจกรรมการทำแกงเทโพปลาเค็มทะเล ที่เป็นอาหารที่ได้รับความนิยมมาก เพราะมีการดัดแปลงสูตรจากภาคกลางที่นิยมใช้หมูสามชั้น แต่เนื่องด้วยชุมชนทุ่งมะพร้าวเป็นชุมชนมุสลิม จึงมีการนำวัตถุดิบของชุมชนมาดัดแปลงให้เหมาะสม โดยใช้ผลิตภัณฑ์ของชุมชนในวิสาหกิจปลาเค็ม มาเป็นส่วนประกอบ ซึ่งในปัจจุบันแกงเทโพปลาเค็มทะเลเป็นเมนูที่ได้รับความนิยมมากในทางภาคใต้ ดังนั้นการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวบนฐานอัตลักษณ์ครั้งนี้จึงช่วยทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนระหว่างเจ้าบ้านและนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

การศึกษาครั้งนี้ยังพบอีกว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของวิสาหกิจทั้ง 4 วิสาหกิจ ได้แก่ วิสาหกิจการท่องเที่ยวเขาไข่มุกท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิสาหกิจเต้าส้อ วิสาหกิจปลาเค็ม และวิสาหกิจเครื่องแกง ในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนในระดับสูง จากเดิมกิจกรรมการท่องเที่ยวหลักเน้นการต้อนรับนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่การพัฒนากิจกรรมในขั้นตอนที่ 2 ขั้นการปฏิบัติ ที่ได้ดำเนินการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา จึงทำให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมภายในชุมชนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้วิสาหกิจทุกกลุ่มได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ องค์กรปกครองท้องถิ่นในพื้นที่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดพังงา และหน่วยงานภาคเอกชน คือ หอการค้าพังงา ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนให้เป็นจุดหมายปลายทางที่มีความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวมุสลิมที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดพังงามีอัตราการเติบโตเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในก่อนระยะการเกิดโรค Covid-19 ดังนั้นการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ทั้งหมดนั้นจะช่วยตอบสนองต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานของชุมชนยังคงต้องปรับปรุง คือ ศูนย์ให้ข้อมูลสำหรับการท่องเที่ยวของชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยิ่ง ดังนั้นชุมชนจึงต้องเข้าใจในกระบวนการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานให้เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวด้วย

2. กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา

การพัฒนาศักยภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทำอาหารที่มีความคิดสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับฐานอัตลักษณ์ของชุมชน โดยเฉพาะการสร้างความรู้ความเข้าใจและคุณค่าในเรื่องราวของอาหาร ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้ความเข้าใจและเห็นคุณค่าในเรื่องราวของอาหาร ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวสามารถปฏิบัติตนในฐานการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อไม่ให้ละเมิดความเชื่อและวิถีปฏิบัติของชุมชนท้องถิ่น นอกจากนี้กิจกรรมของแต่ละฐานนั้นต้องจัดลำดับเรื่องราวที่น่าเสนอและขั้นตอนของการทำกิจกรรมให้มีความเชื่อมโยง กำหนดระยะเวลาให้เหมาะสมกับรูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก และจัดกลุ่มนักท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกันเพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าวควรมีการส่งเสริมให้คงอัตลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่อง ทั้งสินค้าและบริการ การแต่งกาย และการพูดจาเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว และเป็นการสร้างจุดแข็งในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันด้วย

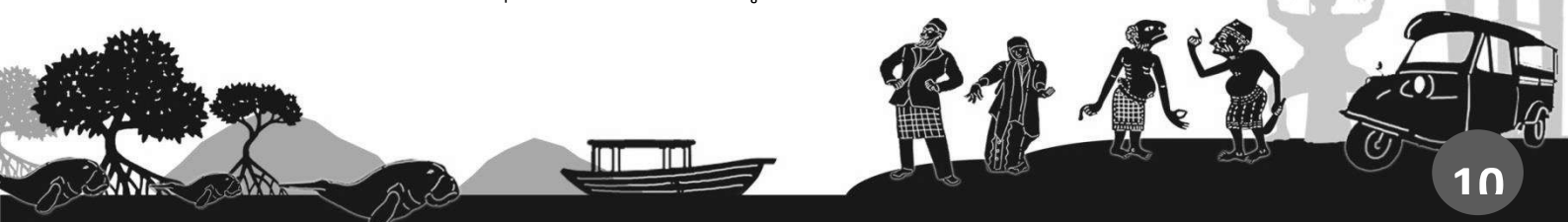

นอกจากนี้ผู้ถ่ายทอดควรรนำเรื่องราวของการจัดการความรู้เข้ามาช่วยถ่ายทอดเพื่อช่วยในการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำกิจกรรมอย่างมีคุณภาพ และสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ รวมไปถึงการคำนึงถึงการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว (Carrying capacity) ด้วย แต่อย่างไรก็ตามชุมชนต้องส่งเสริมการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการถ่ายทอดข้อมูลหรือเรื่องราวของแต่ละกิจกรรม และสามารถช่วยให้กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย รวมถึงการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวภายในชุมชน โดยเฉพาะการมีอีเวนต์ เทศกาล หรือประเพณีที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมจะช่วยสร้างประสบการณ์ที่น่าจดจำได้มากขึ้นอีกด้วย

อภิปรายผลการดำเนินงาน/บทสังเคราะห์กระชับและข้อเสนอแนะ

การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา โดยผ่านกระบวนการศึกษาศักยภาพในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา แล้วจึงนำมากำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวบนฐานอัตลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างแท้จริง นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การท่องเที่ยวกับชุมชน

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์ของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงาคือ ฐานกิจกรรมทำอาหารแบบฮาลาล จำนวน 3 กิจกรรม เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับแนวคิดขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อ้างถึงใน Sangsnit, 2012) โดยเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับวิถีชุมชนที่เป็นมุสลิม ซึ่งมีรูปแบบของการดำเนินกิจกรรมตามศาสนาที่แตกต่างจากศาสนาอื่น ๆ นอกจากนี้กิจกรรมที่ได้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นกิจกรรมที่เน้นคุณค่าของชุมชนจากความจริงแท้และดั้งเดิมที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้วัฒนธรรมของพื้นที่ผ่านการมีประสบการณ์ตรงเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจและชื่นชมจิตวิญญาณอันเป็นลักษณะเฉพาะของชุมชน รวมถึงการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ ผลการศึกษาค้นคว้าที่ได้กิจกรรมการท่องเที่ยวสอดคล้องกับแนวคิดของการเพิ่มประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวจากชุมชนท้องถิ่น (Local experience) ของ Sawler (2016) ที่อธิบายว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากชุมชนที่แท้จริงนั้นต้องมีรูปแบบที่ชัดเจนและเหมาะสม โดยเฉพาะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก เพื่อช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยว อีกทั้งกิจกรรมต้องมีความดั้งเดิมเข้าถึงได้ง่าย แสดงแก่นแท้ชุมชน รวมทั้งการเพิ่มมูลค่าเพื่อทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่ดีและมี

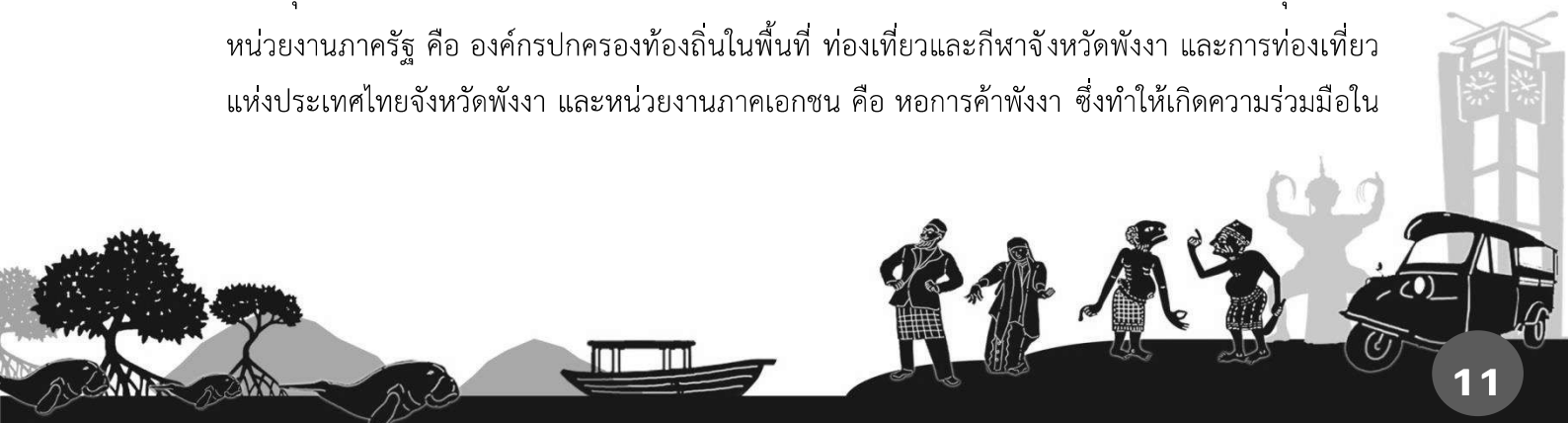
ความประทับใจ รวมไปถึงการต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยความเปรมมิตรจากคนในท้องถิ่นและการแสดงออกถึงทัศนคติที่ดีของชุมชนต่อนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งพื้นฐานที่เจ้าบ้านต้องมีความพร้อม (Kiatkawsin & Han, 2017)

การพัฒนาศักยภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ต้องมีการร่วมมือกันของทุก ๆ ภาคส่วน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงการร่วมมือของวิสาหกิจทั้ง 4 วิสาหกิจ ได้แก่ วิสาหกิจการท่องเที่ยวเขาไฉ่น้อยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิสาหกิจเต้าส้อ วิสาหกิจปลาเค็ม และวิสาหกิจเครื่องแกง และยังมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จึงเป็นแนวทางการพัฒนาที่ดีของการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สอดคล้องกับแนวคิดของ ฐริวัจน์ เดชอุ่ม (2556) ที่ชี้ให้เห็นว่าการร่วมมือกันทุกฝ่าย การร่วมมือประสานงาน และการมีส่วนร่วมระหว่างกลุ่มจะช่วยสนับสนุนแนวคิดของการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ให้มีศักยภาพในการจัดการสินค้าและบริการการท่องเที่ยวได้ดี นอกจากนี้การศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจต้องมีรูปแบบที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Richard (2010) ที่ชี้ให้เห็นว่า การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ต้องเป็นกิจกรรมที่เพิ่มทักษะและกระบวนการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งหากผู้ประกอบการสามารถถ่ายทอดที่ดี ย่อมทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ดั้งเดิม (Authentic Experience) และมีความจริงแท้ผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนได้มากขึ้นด้วย

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ชุมชนยังขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่ดีมากยิ่งขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ชุมชนต้องพิจารณาในการเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเข้ามาปรับใช้ในแต่ละกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อธิป จันทรสุรีย์ (2561) พบว่าเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเข้ามาช่วยสนับสนุนการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี หากมีการเลือกใช้ที่เหมาะสม นอกจากนั้นการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวภายในชุมชนโดยเฉพาะการมีอีเวนต์เทศกาล หรือประเพณีที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมจะช่วยสร้างประสบการณ์ที่น่าจดจำได้มากขึ้นอีกด้วย โดยการศึกษาของ Mahdzar (2015) อธิบายถึงอีเวนต์พิเศษ เทศกาลหรือประเพณีที่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมช่วยให้นักท่องเที่ยวได้หลบหนีจากวิถีชีวิตปกติและจะกลายเป็นประสบการณ์ที่น่าจดจำในการเดินทางอีกด้วย

- **ร่วมคิดร่วมทำแบบพันธมิตรและหุ้นส่วน (Partnership)**

การศึกษานี้ได้รวบรวมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วิสาหกิจชุมชนเขาไฉ่น้อยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิสาหกิจเต้าส้อ วิสาหกิจปลาเค็ม และวิสาหกิจเครื่องแกง รวมทั้งหน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ คือ องค์กรปกครองท้องถิ่นในพื้นที่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา และหน่วยงานภาคเอกชน คือ หอการค้าพังงา ซึ่งทำให้เกิดความร่วมมือใน

ร่วมคิดร่วมทำเพื่อการพัฒนาพื้นที่ได้อย่างตรงกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ โดยแต่ละหน่วยงานจะสามารถนำข้อมูลไปกำหนดเพื่อผลักดันพื้นที่ให้เกิดศักยภาพต่อการรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างสูงสุด

- **เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual benefits)**

การส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ได้จากการพัฒนาบนพื้นฐานศักยภาพและจุดเด่นทำให้ทุกฝ่ายทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลัก และผู้สนับสนุนได้ประโยชน์ร่วมกันทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจย่อมทำให้เกิดรายได้ทางตรงให้แก่พื้นที่ ส่วนการพัฒนาสังคมได้เกิดการพัฒนาด้านที่ตรงกับเอกลักษณ์ได้อย่างเหมาะสม

- **เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและเกิดผลงานวิชาการ (Knowledge sharing and scholarship)**

กิจกรรมการของการวิจัยในครั้งนี้ทำให้เกิดการเรียนรู้การพัฒนาพื้นที่ โดยเฉพาะการพัฒนาบนฐานของงานวิชาการที่มีความเป็นเหตุและเป็นผลได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถนำข้อมูลไปวางแผนในการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์แก่สังคมในวงกว้าง นอกจากนั้นยังได้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อตรวจสอบวิธีการดำเนินโครงการในการพัฒนาครั้งต่อไปอีกด้วย

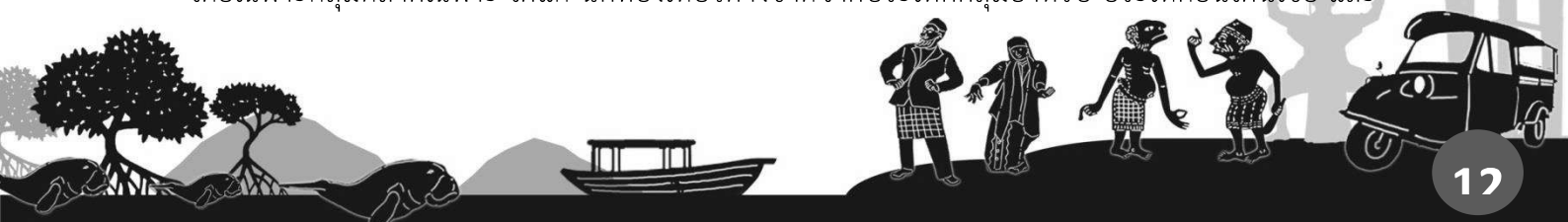
- **เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Measurable social impact)**

งานวิจัยครั้งนี้สามารถประเมินผลกระทบทางสังคม ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจที่สามารถสร้างรายได้เพิ่มเติมให้แก่วิสาหกิจต่าง ๆ ทำให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมากยิ่งขึ้น ส่วนด้านสังคมและวัฒนธรรมที่สามารถจุดเด่นผ่านเอกลักษณ์ของพื้นที่ให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนแนวคิดทางสังคมได้อย่างหลากหลายด้วย และสุดท้ายด้านสิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้เกิดแนวร่วมหรือความร่วมมือในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ประโยชน์ที่ได้รับ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์ของชุมชน รวมทั้งการมุ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าบ้านจากชุมชนและนักท่องเที่ยวในระหว่างปฏิบัติการหรือมีส่วนร่วมกับกิจกรรม โดยเฉพาะการพัฒนากิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะด้านและสามารถเรียนรู้กิจกรรมเพื่อรับประสบการณ์การท่องเที่ยวได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ทำให้ชุมชนได้วางแผนทางการจัดการเชิงสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวหลักของชุมชนผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจึงทำให้ผลการศึกษาสามารถสรุปประเด็นการศึกษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ตรงตามประเด็นของการจัดการการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

การวิจัยต่อไปควรมีการศึกษาการพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว ด้วยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายและเครื่องมือการตลาดเพื่อทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวได้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะกลุ่มตลาดเฉพาะ ได้แก่ นักท่องเที่ยวต่างชาติจากประเทศกลุ่มอาหรับ ประเทศอินโดนีเซีย และ

ประเทศมาเลเซียที่เดินทางท่องเที่ยวมายังจังหวัดพังงาจำนวนมาก ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1]. จักรวาล วงศ์มณี และ รัศมีพงศ์ วงศาโรจน์. (2564). คุณลักษณะการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่นักท่องเที่ยวคาดหวัง ในแหล่งจุดหมายปลายทางเชิงสร้างสรรค์ในประเทศไทย. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.*, 9(6), 2665-2678.
- [2]. จิระนันท์ ทองสมัค. (2558). การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ : ทิศทางของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. *วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย*, 8(2), 91-104.
- [3]. ดารณี พลอยจั่น. (2559). ทูทางวัฒนธรรมของชาวเขาเผ่าม้งกับกลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 4(1), 6-17.
- [4]. ธินิกานต์ สังข์สุวรรณ. (2561). กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เกาะเสม็ด. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 12, 356-367
- [5]. นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร. (2562). การพัฒนาศักยภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชนไทยทรงดำ. *กระแสวิวัฒนาการ*, 53-64.
- [6]. นิमित ชุ่นสั้น, สัญญา ฉิมพิมล, พิมลรัตน์ รัตภูเขียว, สุภัทรา สังข์ทอง, ประภาศรี อึ้งกุล, ยุทธชัย ฮารีบิน, สิรินทรา สังข์ทอง และพิมพิกา พูลสวัสดิ์. (2564). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวสำหรับ การท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนทุ่งมะพร้าว จังหวัดพังงา, *วารสารศิลปศาสตร์และอุตสาหกรรมบริการ*, 4(2), 326-340.
- [7]. นิमित ชุ่นสั้น. (2562). การวิเคราะห์แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาถนนวนวัฒนธรรม: กรณีศึกษาถนนวนวัฒนธรรมหาดใหญ่ จังหวัดภูเก็ต. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 39(2), 16-31.
- [8]. ภัยมณี แก้วสง่า และ นิตาชล จำนงศรี. (2555). การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์: ทางเลือกใหม่ของการท่องเที่ยวไทย. *วารสารสุนารี สาขาสังคมศาสตร์*, 6(1), 91-109.
- [9]. ภูริวัจน์ เดชอุ่ม. (2556). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์: กรอบแนวคิดสู่แนวทางการปฏิบัติสำหรับประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 33(2), 331-366.

- [10]. รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร และภาคภูมิ ภัควิภาส. (2559). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนบนพื้นที่สูง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่: สวนกุหลาบ. *Panyapiwat Journal*, 8(1), 79-90.
- [11]. รัตนะ บัวสนธ์. (2551). *การวิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: คำสมัย.
- [12]. ลาวรรณ เหมพิจิตร และ ภิราช รัตน์นต์. (2561). การจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 13(38), 75-88.
- [13]. วริศรา สมเกียรติกุล, กมล เรืองเดช และ บุญฤกษ์ บุญคง. (2562). แนวทางการจัดทำโปรแกรมประยุกต์เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 7(1), 144-155.
- [14]. เสริมศักดิ์ ขุนพล และ ฟารีดา เจาะเอาะ. (2562). การส่งเสริมทรัพยากรวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ผ่านสื่อภาพยนตร์โฆษณาของชุมชนระโนด จังหวัดสงขลา. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 7(2), 231-243.
- [15]. อธิป จันท์สุริย์, สุดสันต์ สุทธิพิศาล และ ขวัญฉัตร ขนอนคราม. (2563). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์ความเป็นไทยตลาดไทยย้อนยุคบ้านระจัน จังหวัดสิงห์บุรี. *ทัศน์วัฒนธรรม*, 141-162.
- [16]. อธิป จันท์สุริย์. (2561). *การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นฐานสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จังหวัดชุมพร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [17]. Cohen, L, & Manion, L. (1994). *Research method in education*. 4th ed. New York: Routledge.
- [18]. Kemmis, S., & R. McTaggart. (1988). *The Action Research Planner*. 3rd ed. Geelong, Australia: Deakin University Press.
- [19]. Kiatkawsin, K., & Han, H. (2017). An alternative interpretation of attitude and extension of the value-attitude-behavior hierarchy: The destination attributes of Chiang Mai, Thailand. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 22(5), 481-500.
- [20]. Mahdzar, M., Shuib, A., Ramachandran, S., & Afandi, S. H. M. (2015). The role of destination attributes and memorable tourism experience in understanding tourist revisit

- intentions. *American-Eurasian Journal of Agriculture & Environmental Science*, 15(1), 32-39.
- [21]. Richards, G. (2010). Creative Tourism and Cultural Events [On – line]. Available: <http://www.docstoc.com/docs/68264727/Creative-tour-ism-and-cultural-events>
- [22]. Richards, G. & Raymond, C. (2000). Case Study-Creative Tourism New Zealand. Published at www.fuel4arts.com. September, 2003.
- [23]. Richards, G. & Marques, L. (2012). Exploring Creative Tourism: Editors Introduction. *Journal of Tourism Consumption and Practice*, 4(2), 1–11.
- [24]. Sangsrit, N. (2012). *Creative Tourism*. Retrieved October 15th, 2021, from <http://www.dasta.or.th>.
- [25]. Sawler H. (2016). Have you heard the buzz about “Experiential Tourism”? : Case Study “Tourism Connect - Cape Breton Tourism, A Connected Island”. Retrieved October 10th, 2021, from <http://dcba-info.com/product-development/have-you-heard-the-buzz-about-experiential-tourism>
- [26]. Tan, S. K., Kung, S. F., & Luh, D. B. (2013). A Model of ‘Creative Experience’ in Creative Tourism. *Annals of Tourism Research*, 41, 153–174.
- [27]. UNWTO/GTERC. (2016). Annual Report on Asia Tourism Trends – 2016 Edition. Retrieved November 30th, 2021, from <http://asiapacific.unwto.org/publication/unwtogtercannual-report-asia-tourism-trends-2016-edition>.

